

[Hagen Hagensen]

gelse af den ledighed, der er alt for stor, og den bærer præg af en omkostningsfordyrelse, og ikke mindst ledighedsforøgelsen er blevet bedømt til at blive meget betydelig.

Hvad er det, regeringen vil gennemføre nu? Det er en momsforhøjelse, der forudsætter et uændret forbrug i 1979 – og hvem siger for resten, at det forbliver uændret – og som giver et merprovenu på 3,2 mia kr. Man vil også lave en forhøjelse af indkomstskatten ved at ændre på reguleringen af personfradraget, således at der derved kommer 1,2 mia kr. mere ind.

Kommuneskatterne stiger som følge af det, der blev vedtaget i dette ting i året, der er gået, og ud over dette kommer altså forøgelsen af kommuneskatten som følge af momsforhøjelsen, antagelig med ca. 0,2 procentpoint, og så kommer der yderligere det til, at de takster, som ikke må forhøjes, og som kommunerne derfor heller ikke kan forhøje som følge af prisstoppet, altså også skal indregnes i kommuneskatterne. Alt i alt et meget betydeligt beløb.

Skatteministeren henviser ganske flot kommunerne til, at de kan spare for at undgå skattestigninger som følge af momsforhøjelsen. Når skatteministeren tænker i statslig regie, er sparetanken ikke nær så fremherskende. På finanslovsforslaget med dets udgifter på omkring 120 mia kr. og et underskud på over 40 mia kr. skal der efter regeringens oplysninger spares omkring 1½ mia kr.

Hvad er momsforhøjelsen godt for, når den kun står for sig selv? Regeringen holder os i uvidenhed om, hvad der indgår i dens indbyrdes aftaler, og hvad der derfor er i sigte. Det er ikke blevet åbenbart i den erklæring, vi har fået, og i 20 punkts programmet er der ikke nok derom, og vi fik det heller ikke under debatten her i går.

Dertil kommer det forhold, at skatte- og afgiftsstigninger lige omkring tidspunktet for kommunernes vedtagelse af budgetter, og for øvrigt med overenskomstforhandlingerne lige om hjørnet, er noget af det dårligste tidspunkt for skatte- og afgiftsforhøjelser, man kan tænke sig. Hver af os kan jo tænke sit herom, men ligefrem smart forekommer det ikke.

På denne baggrund – eller rettere sagt: af mangel på samme – kan det konservative folkeparti ikke medvirke til momsforhøjelsens gennemførelse. Vi vil tilkendegive, at vi

vil stemme imod denne lovgivning, der er en ny byrde på befolkningen, der er omkostningsfordyrende, ledighedsskabende, og som i øvrigt betyder, at dele af erhvervslivet ved at mærke varer om og på anden måde skal arbejde vederlagsfrit for staten, endda under et prisstop.

Om den følgelovgivning, der er med i pakken – det er en meget lille pakke, dér drejer det sig om tobaksafgifter og afgifter på parfumer m. v. – skal jeg kun sige en enkelt ting, og det vedrører problemet om, hvornår man egentlig når grænsen for, hvor skatter og afgifter ikke kan bære mere, men hvor det slår igennem den anden vej.

Jeg har fået nogle beregninger over, hvad man i fjor regnede med at de øgede tobaksafgifter ville indbringe på årsbasis, og hvad de faktisk har indbragt. Det tydeliggør i hvert fald for mig, at man nok har nået den højde vedrørende varer af denne art – det kan jo også komme til at gælde almindelige forbrugsvarer – hvor det, hvis momsen bliver sat alt for højt, betyder, at man får mindre ind end det, man regner med. Men det er måske også det, man vil have ud af det. I hvert fald gælder det for tobaksafgiftens vedkommende, at det provenu, man havde tænkt sig at skulle have ind, langtfra er kommet ind, simpelt hen fordi man satte afgifterne for højt op.

Jeg beder det høje ting tænke over disse ting, forinden man prøver på at iværksætte denne del af noget, dette noget, som vi ikke kender resten af.

Bollmann (CD):

Mange vil uden videre tage det for givet, at centrum-demokraterne vil sige ja til en momsforhøjelse. Vi har jo selv indtil flere gange foreslået en sådan forhøjelse til 20 pct. Men for at der ikke skal være nogen tvivl, skal jeg gøre opmærksom på, at vi i de forskellige situationer, hvor det har været aktuelt, naturligvis har ønsket at sætte momsen i stedet for andre ting. Det er f. eks. tilfældige punktafgifter, der blot rammer i flæng, og hvor det jo nu for flere afgifters vedkommende klart har vist sig, at varerne simpelt hen ikke kan bære mere. Jeg tænker her f. eks. på spiritusafgifter, tobaksafgifter og registreringsafgift på biler.